

KONWENCJA KONSULARNA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,

podpisana w Algierze dnia 4 grudnia 1983 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości

W dniu 4 grudnia 1983 r. została podpisana w Algierze Konwencja konsularna między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej w następującym brzmieniu:

KONWENCJA KONSULARNA

między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
a Rządem Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej,
kierując się pragnieniem umocnienia więzi przyjaźni
między obydwojoma krajami, stwierdzając że Konwencja
wiedeńska o stosunkach konsularnych z dnia 24 kwietnia
1963 r. będzie nadal miała zastosowanie do zagadnień,
które nie zostały w sposób wyraźny uregulowane w ni-
niejszej konwencji, postanowiły zawrzeć Konwencję
konsularną i w tym celu wyznaczyły pełnomocników:

CONVENTION CONSULAIRE

entre le gouvernement de
LA REPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNE
et le gouvernement de
LA REPUBLIQUE ALGERIENNE DEMOCRATIQUE ET POPULAIRE

Le gouvernement de la République Populaire de Pologne
et le gouvernement de la République Algérienne Démocratique
et Populaire, désireux de renforcer les liens d'amitié entre
les deux pays:

Affirmant que les dispositions de la Convention de
Vienne sur les relations consulaires du 24 avril 1963 conti-
nueront à régir les questions qui n'auront pas été expres-
sément réglées par les dispositions de la présente Convention;

ont résolu de conclure la présente Convention Consu-
laire et désigné à cet effet comme Plénipotentiaires, pour
le gouvernement de:

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej —

Stanisława Pichlę, Dyrektora Departamentu Konsularnego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej —

Youcefa Kraibę, Dyrektora Departamentu Konsularnego
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za
dobre i sporządzone w należytej formie, zgodzili się na
następujące postanowienia:

CZĘŚĆ PIERWSZA

Definicje.

Artykuł 1

Dla celów niniejszej konwencji następujące wyra-
żenia mają niżej określone znaczenie:

a) wyrażenie „obywatel” oznacza:

— w Algierskiej Republice Ludowo-Demokratycznej
wszystkich obywateli algierskich, włącznie z oso-
bami prawnymi, jeśli wynika to z treści kon-
wencji, należycie ustanowionymi, zgodnie z usta-
wodawstwem Algierskiej Republiki Ludowo-Demo-
kratycznej, posiadającymi swoją siedzibę na jej
terytorium,

— w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wszystkich
obywateli polskich, włącznie z osobami prawnymi,
jeśli wynika to z treści konwencji, należycie
ustanowionymi, zgodnie z ustawodawstwem
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, posiadający-
mi swoją siedzibę na jej terytorium;

b) wyrażenie „urząd konsularny” oznacza każdy kon-
sulat generalny, konsulat lub wicekonsulat;

c) wyrażenie „okręg konsularny” oznacza terytorium
wyznaczone urzędowi konsularnemu do wykonywa-
nia funkcji konsularnych;

d) wyrażenie „kierownik urzędu konsularnego” ozna-
cza osobę powołaną do działania w tym charakterze;

e) wyrażenie „urzędnik konsularny” oznacza każdą
osobę, łącznie z kierownikiem urzędu konsularnego,
powołaną w tym charakterze do wykonywania
funkcji konsularnych;

f) wyrażenie „pracownik konsularny” oznacza każdą
osobę zatrudnioną w służbie administracyjnej lub
technicznej urzędu konsularnego;

g) wyrażenie „członek personelu służby” oznacza każdą
osobę zatrudnioną w służbie domowej urzędu kon-
sularnego;

h) wyrażenie „członkowie urzędu konsularnego” ozna-
cza urzędników konsularnych, pracowników konsu-
larnych i członków personelu służby;

La République Populaire de Pologne,

Stanisław PICHŁA

Directeur du Département Consulaire
au Ministère des Affaires Etrangères,
et pour le gouvernement de:

La République Algérienne Démocratique et Populaire,

Youcef KRAÏBA

Directeur du Département Consulaire
au Ministère des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs reconnus
en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

CHAPITRE I

DEFINITIONS

Article 1

Aux fins de la présente Convention, les expres-
sions suivantes s'entendent comme il est précisé ci-dessous:

a/ le terme "ressortissant" désigne:

- En ce qui concerne la République Populaire
de Pologne, tous les ressortissants de la République
Populaire de Pologne, y compris, lorsque le contexte l'ad-
met, toutes les personnes morales dûment créées conformé-
ment à la législation de la République Populaire de Pologne
et ayant leur siège social sur son territoire;

- En ce qui concerne la République Algérienne
Démocratique et Populaire, tous les ressortissants algériens,
y compris, lorsque le contexte l'admet, toutes les personnes
morales dûment créées conformément à la législation de la
République Algérienne Démocratique et Populaire et ayant
leur siège social sur son territoire;

b/ l'expression "poste consulaire" s'entend de
tout consulat général, consulat ou vice-consulat;

c/ l'expression "circonscription consulaire"
s'entend du territoire attribué à un poste consulaire
pour l'exercice des fonctions consulaires;

d/ l'expression "chef de poste consulaire" s'en-
tend de la personne chargée d'agir en cette qualité;

e/ l'expression "fonctionnaire consulaire"
s'entend de toute personne, y compris le chef de poste
consulaire, chargée en cette qualité de l'exercice de
fonctions consulaires;

f/ l'expression "employé consulaire" s'entend
de toute personne employée dans les services administra-
tifs et techniques d'un poste consulaire;

g/ l'expression "membre du personnel de service"
s'entend de toute personne affectée au service domestique
d'un poste consulaire;

h/ l'expression "membres du poste consulaire"
s'entend des fonctionnaires consulaires, employés consu-
laires et membres du personnel de service;

- i) wyrażenie „pomieszczenia konsularne” oznacza budynki lub części budynków i tereny przyległe do nich, niezależnie od tego, czyją są własnością, używane wyłącznie do celów urzędu konsularnego;
- j) wyrażenie „archiwa konsularne” oznacza wszystkie pisma, dokumenty, korespondencję, książki, filmy, taśmy magnetofonowe i rejestry urzędu konsularnego, jak również materiały szyfrowe, kartoteki oraz meble przeznaczane do ich zabezpieczenia i przechowywania;
- k) wyrażenie „statek” Państwa wysyłającego oznacza każde urządzenie pływające, upoważnione do podnoszenia bandery tego Państwa, z wyjątkiem okrętów wojennych;
- l) wyrażenie „samolot” Państwa wysyłającego oznacza każdy statek powietrzny zarejestrowany w tym Państwie, z wyjątkiem samolotów wojskowych.

i/ l'expression "locaux consulaires" s'entend des bâtiments ou des parties de bâtiments et du terrain attenants qui, quel qu'en soit le propriétaire, sont utilisés exclusivement aux fins du poste consulaire;

j/ l'expression "archives consulaires" comprend tous les papiers, documents, correspondances, livres, films, rubans magnétiques et registres du poste consulaire, ainsi que le matériel du chiffre, les fichiers et les meubles destinés à les protéger et à les conserver;

k/ l'expression "navire" de l'Etat d'envoi s'entend de tout bâtiment autorisé à battre pavillon de cet Etat, à l'exclusion des bâtiments de guerre;

l/ l'expression "aéronef" de l'Etat d'envoi s'entend de tout aéronef immatriculé dans cet Etat, à l'exclusion des aéronefs militaires.

CZĘŚĆ DRUGA

CHAPITRE II

Ustanawianie urzędów konsularnych oraz mianowanie urzędników konsularnych i pracowników konsularnych.

ETABLISSEMENT DES POSTES CONSULAIRES - NOMINATION DES FONCTIONNAIRES CONSULAIRES ET DES EMPLOYES CONSULAIRES

Artykuł 2

Article 2

1. Urząd konsularny może być ustanowiony na terytorium Państwa przyjmującego jedynie za zgodą tego Państwa.
2. Siedziba urzędu konsularnego, jego klasa i okręg konsularny są ustalane przez Państwo wysyłające i podlegają aprobacie Państwa przyjmującego.
3. Późniejsze zmiany siedziby urzędu konsularnego, jego klasy i okręgu konsularnego mogą być dokonywane przez Państwo wysyłające jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

1 - Un poste consulaire ne peut être établi sur le territoire de l'Etat de résidence qu'avec le consentement de cet Etat.

2 - Le siège du poste consulaire, sa classe et sa circonscription consulaire sont fixés par l'Etat d'envoi et soumis à l'approbation de l'Etat de résidence.

3 - Des modifications ultérieures ne peuvent être apportées par l'Etat d'envoi au siège du poste consulaire, à sa classe ou à sa circonscription consulaire qu'avec le consentement de l'Etat de résidence.

Artykuł 3

Article 3

1. Kierownik urzędu konsularnego jest mianowany przez Państwo wysyłające. Będzie on uznany przez Państwo przyjmujące i dopuszczony do wykonywania swych funkcji po przedstawieniu w drodze dyplomatycznej listu komisijnego lub innego podobnego dokumentu. W tej samej drodze będzie mu udzielone niezwłocznie i bezpłatnie exequatur, w którym będzie określony jego okręg konsularny.
2. List komisyjny lub inny podobny dokument wskazuje imiona i nazwisko oraz stopień kierownika urzędu konsularnego, jak również okręg konsularny i siedzibę urzędu konsularnego.
3. Do czasu udzielenia exequatur kierownik urzędu konsularnego może być tymczasowo dopuszczony przez Państwo przyjmujące do wykonywania swych funkcji i korzystać z postanowień niniejszej konwencji.

A. 1 - Le Chef de poste consulaire est nommé par l'Etat d'envoi. Il est reconnu et admis à l'exercice de ses fonctions par l'Etat de résidence après la présentation par la voie diplomatique, de sa commission consulaire ou d'un document similaire. L'exequatur qui indique sa circonscription lui est délivré, par la même voie, sans retard et sans frais.

2 - La commission consulaire ou le document similaire indique les noms et prénoms, le rang du chef de poste consulaire ainsi que la circonscription consulaire et le siège du poste consulaire.

3 - En attendant la délivrance de l'exequatur, le chef de poste consulaire peut être admis provisoirement à l'exercice de ses fonctions par l'Etat de résidence et au bénéfice des dispositions de la présente Convention.

Artykuł 4

Z chwilą gdy kierownik urzędu konsularnego zostanie dopuszczony, choćby tymczasowo, do wykonywania swych funkcji, Państwo przyjmujące powinno niezwłocznie zawiadomić o tym właściwe organy okręgu konsularnego. Powinno ono również zapewnić podjęcie niezbędnych środków dla umożliwienia kierownikowi urzędu konsularnego wywiązywania się z obowiązków urzędowych i korzystania z postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 5

1. Ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego notyfikuje się:

- a) nominacje członków urzędu konsularnego, ich przybycie do urzędu konsularnego po mianowaniu, ich ostateczny wyjazd lub zaprzestanie przez nich wykonywania ich funkcji oraz wszelkie inne zmiany wpływające na ich status, które mogą powstać w czasie ich służby w urzędzie konsularnym;
- b) przybycie i ostateczny wyjazd osoby należącej do rodziny członka urzędu konsularnego, pozostającej z nim we wspólnocie domowej, oraz, jeżeli to ma miejsce, fakt, że jakaś osoba staje się lub przestaje być członkiem rodziny;
- c) zatrudnienie i zwolnienie osób mających miejsce stałego pobytu w Państwie przyjmującym, jako członków urzędu konsularnego.

2. Właściwe organy Państwa przyjmującego wydają urzędnikom konsularnym odpowiednie dokumenty stwierdzające ich stanowiska i prawo do wykonywania funkcji konsularnych.

Artykuł 6

Państwo wysyłające określa liczebność członków urzędu konsularnego, biorąc pod uwagę jego znaczenie oraz potrzeby normalnego rozwijania działalności urzędu. Państwo przyjmujące może jednak żądać, aby liczebność personelu była utrzymana w granicach uznanych przez nie za rozsądne, z uwzględnieniem warunków istniejących w okręgu konsularnym oraz potrzeb danego urzędu konsularnego.

Artykuł 7

Urzędnikami konsularnymi mogą być jedynie obywatele Państwa wysyłającego.

Artykuł 8

1. Jeżeli kierownik urzędu konsularnego nie ma możliwości wykonywania swych funkcji z jakichkolwiek przyczyn lub jeżeli jego stanowisko nie jest obsadzone, Państwo wysyłające może wyznaczyć jako kierownika urzędu konsularnego — urzędnika konsularnego zatrudnionego w tym urzędzie lub w innym urzędzie konsularnym znajdującym się w Państwie przyjmującym bądź członka personelu dyplomatycznego przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego. O powyższym uprzednio notyfikuje się ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego.

Article 4

Dès que le chef de poste consulaire est admis, même à titre provisoire, à l'exercice de ses fonctions, l'Etat de résidence est tenu d'informer immédiatement les autorités compétentes de la circonscription consulaire. Il est également tenu de veiller à ce que les mesures nécessaires soient prises afin que le chef de poste consulaire puisse s'acquitter des devoirs de sa charge et bénéficier des dispositions de la présente Convention.

Article 5

1 - Sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence:

a/ la nomination des membres d'un poste consulaire, leur arrivée après leur nomination au poste consulaire, leur départ définitif ou la cessation de leurs fonctions, ainsi que tous autres changements intéressant leur statut qui peuvent se produire au cours de leur service au poste consulaire;

b/ l'arrivée et le départ définitif d'une personne de la famille d'un membre d'un poste consulaire vivant à son foyer et, s'il y a lieu, le fait qu'une personne devient ou cesse d'être membre de la famille;

c/ l'engagement et le licenciement des personnes résidant dans l'Etat de résidence en tant que membres du poste consulaire.

2 - Les autorités compétentes de l'Etat de résidence délivreront aux fonctionnaires consulaires les documents nécessaires attestant de leur qualité et de leurs droits à l'exercice des fonctions consulaires.

Article 6

L'Etat d'envoi détermine l'effectif des membres du poste consulaire, en tenant compte de l'importance de ce poste, ainsi que des besoins du développement normal de ses activités; l'Etat de résidence peut, cependant, exiger que l'effectif du personnel du poste consulaire soit maintenu dans les limites de ce qu'il considère comme raisonnable en égard aux conditions qui régissent dans la circonscription consulaire et aux besoins du poste consulaire.

Article 7

Les fonctionnaires consulaires ne doivent posséder que la nationalité de l'Etat d'envoi.

Article 8

1 - Si le chef du poste consulaire est empêché d'exercer ses fonctions pour une raison quelconque ou si son poste est vacant, l'Etat d'envoi peut désigner soit un fonctionnaire consulaire affecté à ce poste ou à un autre poste consulaire établi dans l'Etat de résidence, soit un membre du personnel diplomatique de la représentation diplomatique de l'Etat d'envoi comme chef de poste consulaire. Notification préalable en est faite au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence.

2. Tymczasowy kierownik urzędu, o którym mowa w ustępie 1, będzie korzystał podczas wykonywania tymczasowo funkcji kierownika urzędu z ułatwień, przywilejów i immunitetów przyznawanych kierownikowi urzędu konsularnego. W razie powierzenia tych funkcji członkowi personelu dyplomatycznego będzie on nadal korzystał z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych.

Artykuł 9

1. Państwo przyjmujące może w każdej chwili zawiadomić Państwo wysyłające, że urzędnik konsularny jest persona non grata lub że jakkolwiek inny członek urzędu konsularnego jest osobą niepożądaną. Wówczas Państwo wysyłające, odpowiednio do wypadku, albo odwoła daną osobę, albo położy kres jej funkcjom w urzędzie konsularnym.

2. Jeżeli Państwo wysyłające nie wypełni w rozsądnym terminie obowiązków wynikających z ustępu 1, Państwo przyjmujące może odpowiednio do wypadku albo cofnąć exequatur danej osobie, albo przestać ją uważać za członka urzędu konsularnego. O tym ostatnim wypadku Państwo przyjmujące notyfikuje Państwu wysyłającemu.

CZĘŚĆ TRZECIA

Ułatwienia, przywileje i immunitety.

Artykuł 10

Państwo przyjmujące udzieli wszelkich ułatwień w wykonywaniu przez urząd konsularny jego funkcji.

Artykuł 11

1. Flaga Państwa wysyłającego może być wywieszona na budynku urzędu konsularnego, jak również na rezydencji kierownika urzędu konsularnego i na jego środkach transportu w czasie, gdy są używane do celów służbowych.

2. Godło Państwa wysyłającego wraz z odpowiednim napisem w języku oficjalnym tego państwa oznaczającym urząd konsularny może być umieszczone na budynku, w którym mieści się urząd konsularny, jak również na rezydencji kierownika tego urzędu.

Artykuł 12

1. Państwo przyjmujące ułatwi na swym terytorium Państwu wysyłającemu, zgodnie ze swymi ustawami i innymi przepisami, nabycie pomieszczeń niezbędnych dla urzędu konsularnego lub pomoże Państwu wysyłającemu w uzyskaniu pomieszczeń w inny sposób.

2. W miarę potrzeby pomoże ono również urzędowi konsularnemu w uzyskaniu odpowiednich mieszkań dla jego członków.

Artykuł 13

1. Zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego Państwo wysyłające może:

- a) nabywać na własność, posiadać lub użytkować (teren), budynki lub części budynków, niezbędne na siedzibę urzędu konsularnego, na rezydencję dla kierownika urzędu konsularnego lub na mieszkania dla innych członków urzędu konsularnego;

2 - Le gérant intérimaire visé au paragraphe 1 bénéficiaires, durant l'exercice à titre temporaire, des fonctions de chef de poste consulaire, des facilités, privilèges et immunités reconnus au chef de poste consulaire. Au cas où ces fonctions seraient confiées à un membre du personnel diplomatique, celui-ci continuera à jouir des privilèges et immunités diplomatiques.

Article 9

1 - L'Etat de résidence peut à tout moment informer l'Etat d'envoi qu'un fonctionnaire consulaire est persona non grata ou que tout autre membre du poste consulaire n'est pas acceptable. L'Etat d'envoi rappellera alors la personne en cause ou mettra fin à ses fonctions dans ce poste consulaire, selon le cas.

2 - Si l'Etat d'envoi n'exécute pas dans un délai raisonnable les obligations prévues au paragraphe 1, l'Etat de résidence peut, selon le cas, retirer l'exequatur à la personne en cause ou cesser de la considérer comme membre du poste consulaire. Dans ce dernier cas, notification en est faite par l'Etat de résidence à l'Etat d'envoi.

CHAPITRE III

FACILITES, PRIVILEGES ET IMMUNITES

Article 10

L'Etat de résidence accorde toutes facilités pour l'accomplissement des fonctions du poste consulaire.

Article 11

1 - Le pavillon de l'Etat d'envoi peut être arboré sur le bâtiment occupé par le poste consulaire ainsi que sur la résidence du chef de poste consulaire et sur ses moyens de transport lorsque ceux-ci sont utilisés pour les besoins de service.

2 - L'écusson aux armes de l'Etat d'envoi, ainsi qu'une inscription appropriée dans la langue officielle de cet Etat, désignant le poste consulaire, peuvent être placés sur le bâtiment occupé par le poste consulaire, ainsi que sur la résidence du chef de poste consulaire.

Article 12

1 - L'Etat de résidence facilitera l'acquisition sur son territoire, dans le cadre de ses lois et règlements, par l'Etat d'envoi, des locaux nécessaires au poste consulaire, ou aidera l'Etat d'envoi à se procurer des locaux d'une autre manière.

2 - S'il en est besoin, il aidera également le poste consulaire à obtenir des logements convenables pour ses membres.

Article 13

1 - En conformité avec les lois et règlements de l'Etat de résidence, l'Etat d'envoi peut:

- a/ acquérir, posséder en propriété ou en jouissance, des terrains, immeubles ou parties d'immeubles, nécessaires à l'établissement d'un poste consulaire, à la résidence du chef de poste consulaire ou au logement des autres membres du poste consulaire;

- b) budować, przebudowywać lub przystosowywać na terenach do niego należących budynki i przynależności niezbędne do powyższych celów;
- c) przenosić prawa własności terenów, budynków lub części budynków w ten sposób nabytych lub zbudowanych.

2. Postanowienia niniejszego artykułu nie zwalniają Państwa wysyłającego od obowiązku stosowania się do ustaw i innych przepisów w zakresie budownictwa i urbanistyki, mających zastosowanie na obszarze, na którym położone są te nieruchomości.

Artykuł 14

1. Pomieszczenia konsularne są nietykalne. Organy Państwa przyjmującego nie mogą do nich wkraczać bez zgody kierownika urzędu konsularnego, kierownika przedstawicielstwa dyplomatycznego Państwa wysyłającego albo osoby wyznaczonej przez jednego z nich. Jednakże zgoda kierownika urzędu konsularnego może być domniemana w razie pożaru lub innego nieszczęśliwego wypadku wymagającego niezwłocznych czynności ochronnych.

2. Państwo przyjmujące ma szczególny obowiązek przedsięwzięcia wszelkich stosownych środków dla ochrony pomieszczeń konsularnych przed jakimkolwiek wtargnięciem lub szkodą oraz dla zapobieżenia jakimkolwiek zakłóceniu spokoju urzędu konsularnego lub uchybieniu jego godności.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się również do rezydencji kierownika urzędu konsularnego.

4. Pomieszczenia konsularne, ich urządzenia, mienie urzędu konsularnego i jego środki transportu, a także mieszkania i środki transportu członków urzędu konsularnego nie podlegają żadnej postaci rekwizycji na cele obrony narodowej lub użyteczności publicznej. Jeżeli na te cele niezbędne jest wywłaszczenie, powinny być przedsięwzięte wszelkie odpowiednie środki dla uniknięcia utrudnienia wykonywania funkcji konsularnych i powinno być niezwłocznie wypłacone Państwu wysyłającemu odpowiednie i efektywne odszkodowanie.

Artykuł 15

1. Pomieszczenia konsularne, i rezydencja kierownika urzędu konsularnego, których właścicielem lub najemcą jest Państwo wysyłające, są zwolnione od wszelkich podatków i opłat państwowych, regionalnych lub komunalnych, z wyjątkiem opłat pobieranych za świadczenie określonych usług.

2. Zwolnień wymienionych w ustępie 1 nie stosuje się do podatków i opłat ciążących na podstawie ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego na osobie, która zawarła umowę z Państwem wysyłającym.

Artykuł 16

1. Zgodnie z przyjętymi przez siebie ustawami i innymi przepisami Państwo przyjmujące zezwala na przywóz oraz udziela zwolnienia od wszelkich opłat celnych, podatków i innych związanych z tym należności, z wyjątkiem opłat za składowanie, przewóz i inne podobne usługi, co do:

b/ construire, transformer ou aménager sur les terrains lui appartenant, les bâtiments et dépendances nécessaires aux fins indiqués ci-dessus;

c/ céder des terrains, immeubles ou parties d'immeubles, ainsi acquis ou construits.

2 - Aucune disposition du présent article ne dispense l'Etat d'envoi de l'obligation de se conformer aux lois et règlements sur la construction et l'urbanisme applicables dans la zone où les immeubles sont situés.

Article 14

1 - Les locaux consulaires sont inviolables. Les autorités de l'Etat de résidence ne peuvent pénétrer dans ces locaux, sauf avec le consentement du chef de poste consulaire, du chef de la mission diplomatique de l'Etat d'envoi ou de la personne désignée par l'un d'eux.

Toutefois, le consentement du chef de poste consulaire peut-être présumé acquis en cas d'incendie ou autre sinistre exigeant des mesures de protection immédiates.

2 - L'Etat de résidence a l'obligation spéciale de prendre toutes mesures appropriées pour empêcher que les locaux consulaires ne soient envahis ou endommagés et pour empêcher que la paix du poste consulaire ne soit troublée ou sa dignité amoindrie.

3 - Les dispositions des paragraphes 1 et 2 s'appliquent également à la résidence du chef de poste consulaire.

4 - Les locaux consulaires, leur ameublement et les biens du poste consulaire, ainsi que les moyens de transport, les logements et les moyens de transport des membres du poste consulaire ne peuvent faire l'objet d'aucune forme de réquisition à des fins de défense nationale ou d'utilité publique. Au cas où une expropriation serait nécessaire à ces mêmes fins, toutes dispositions appropriées seront prises afin d'éviter qu'il soit mis obstacle à l'exercice des fonctions consulaires et une indemnité prompte, adéquate et effective sera versée à l'Etat d'envoi.

Article 15

1 - Les locaux consulaires et la résidence du chef de poste consulaire dont l'Etat d'envoi est propriétaire ou locataire, sont exemptés de tous impôts et taxes de toute nature, nationaux, régionaux ou communaux, pourvu qu'il ne s'agisse pas de taxes perçues en rémunération des services particuliers rendus.

2 - L'exemption fiscale prévue au paragraphe 1 ne s'applique pas à ces impôts et taxes lorsque, d'après les lois et règlements de l'Etat de résidence, ils sont à la charge de la personne qui a contracté avec l'Etat d'envoi.

Article 16

1 - Suivant les dispositions législatives et réglementaires qu'il peut adopter, l'Etat de résidence autorise l'entrée et accorde l'exemption de tous droits de douane, taxes et autres redevances connues autres que frais d'entrepôt, de transport et frais afférents à des services analogues, pour:

- a) przedmiotów przeznaczonych do użytku urzędu konsularnego, łącznie ze służbowymi pojazdami mechanicznymi;
- b) przedmiotów przeznaczonych do użytku osobistego, łącznie z jednym pojazdem mechanicznym, urzędnika konsularnego i członków jego rodziny pozostających z nim we wspólnocie domowej oraz przedmiotów przeznaczonych do urzędowania się; artykuły konsumpcyjne nie powinny przekraczać ilości koniecznych do bezpośredniego spożycia przez te osoby.

2. Pracownicy konsularni korzystają z przywilejów i zwolnień przewidzianych w ustępie 1 litera b) w odniesieniu do przedmiotów sprowadzonych w związku z pierwszym urządzeniem się.

3. Bagaże osobiste, przywiezione przez urzędników konsularnych i członków ich rodzin, pozostających z nimi we wspólnocie domowej, zwolnione są od rewizji celnej. Mogą być one poddane tej rewizji tylko wówczas, gdy zawierają przedmioty inne niż wymienione w ustępie 1 litera b) albo przedmioty, których przywóz lub wywóz jest zabroniony przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego lub które podlegają jego ustawom i innym przepisom o kwarantannie. Rewizja taka może być dokonana tylko w obecności urzędnika konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 17

1. Archiwa i dokumenty konsularne są nietykalne w każdym czasie i niezależnie od tego, gdzie się znajdują.

2. Archiwa te powinny być oddzielone od dokumentów i przedmiotów nie mających żadnego związku z wykonywaniem funkcji konsularnych.

Artykuł 18

1. Państwo przyjmujące dopuszcza i ochrania swobodę porozumiewania się urzędu konsularnego do wszelkich celów urzędowych. Przy porozumiewaniu się z rządem, przedstawicielstwami dyplomatycznymi oraz innymi urzędami konsularnymi Państwa wysyłającego, bez względu na to, gdzie się znajdują, urząd konsularny może używać wszelkich odpowiednich środków łączności, łącznie z kurierami dyplomatycznymi lub konsularnymi, pocztą dyplomatyczną lub konsularną oraz korespondencją sporządzoną kodem lub szyfrem. Urząd konsularny może jednak zainstalować nadajnik radiowy i używać go jedynie za zgodą Państwa przyjmującego.

2. Korespondencja urzędu konsularnego, niezależnie od zastosowanego środka łączności, jak również opieczetowane worki, walizy i inne pakiety, zawierające korespondencję i przedmioty przeznaczone wyłącznie do urzędowego użytku, są nietykalne i organy Państwa przyjmującego nie będą ich kontrolować ani zatrzymywać, pod warunkiem że mają widoczne zewnętrzne oznaczenie wskazujące na ich urzędowy charakter. Jeżeli jednak właściwe organy Państwa przyjmującego mają poważne podstawy, aby przypuszczać, że poczta zawiera inne przedmioty niż wspomniane wyżej, mogą one prosić, aby poczta ta została otwarta w ich obecności przez upoważnionego przedstawiciela Państwa wysyłającego. Jeżeli prośba ta nie zostanie spełniona, poczta zostanie zwrócona do miejsca, skąd pochodzi.

a/ les objets, y compris les véhicules de service, destinés à l'usage officiel du poste consulaire;

b/ les objets destinés à l'usage personnel du fonctionnaire consulaire et des membres de sa famille vivant à son foyer, y compris un véhicule automobile et les effets destinés à son établissement. Les articles de consommation ne doivent pas dépasser les quantités nécessaires pour leur utilisation directe par les intéressés.

2 - Les employés consulaires bénéficient des privilèges et exemptions prévues au paragraphe 1/b pour ce qui est des objets importés lors de leur première installation.

3 - Les bagages personnels accompagnés des fonctionnaires consulaires et des membres de leur famille vivant à leur foyer sont exemptés de la visite douanière. Ils ne peuvent être soumis à la visite que s'ils contiennent des objets autres que mentionnés à l'alinéa b/ du paragraphe 1 ou des objets dont l'importation ou l'exportation est interdite par les lois et règlements de l'Etat de résidence ou soumise à ses lois et règlements de quarantaine. Cette visite ne peut avoir lieu qu'en présence du fonctionnaire consulaire ou du membre de sa famille intéressé.

Article 17

1 - Les archives et documents consulaires sont inviolables à tout moment et en quelque lieu qu'ils se trouvent.

2 - Ces archives doivent être séparées des documents et des objets n'ayant aucun rapport avec l'exercice des fonctions consulaires.

Article 18

1 - L'Etat de résidence permet et protège la liberté de communication du poste consulaire pour toutes fins officielles. En communiquant avec le Gouvernement, les missions diplomatiques et les autres postes consulaires de l'Etat d'envoi, où qu'ils se trouvent, le poste consulaire peut employer tous les moyens de communication appropriés, y compris les courriers diplomatiques ou consulaires, la valise diplomatique ou consulaire et ses messages en code ou en chiffre. Toutefois, le poste consulaire ne peut installer ou utiliser un poste émetteur de radio qu'avec l'assentiment de l'Etat de résidence.

2 - La correspondance du poste consulaire, quel que soit le moyen de communication utilisé, ainsi que les sacs, valises et autres paquets scellés, contenant la correspondance et les objets destinés exclusivement à l'usage officiel, sont inviolables et les autorités de l'Etat de résidence ne les contrôleront pas, ni ne les retiendront, à condition qu'ils portent des signes extérieurs visibles indiquant leur caractère officiel. Toutefois, si les autorités compétentes de l'Etat de résidence ont de sérieux motifs de croire que le bagage contient d'autres objets que ceux mentionnés ci-dessus, elles peuvent demander qu'il soit ouvert en leur présence par un représentant autorisé de l'Etat d'envoi. Si cette demande n'est pas remplie, le bagage est renvoyé à son lieu d'origine.

3. Kurierem konsularnym może być jedynie obywatel Państwa wysyłającego, z zastrzeżeniem, że nie może on mieć stałego miejsca pobytu w Państwie przyjmującym. Powinien on być zaopatrzony w urzędowy dokument stwierdzający jego status i określający liczbę paczek stanowiących pocztę konsularną. W czasie wykonywania swych funkcji kurier ten jest chroniony przez Państwo przyjmujące. Korzysta on z nietykalności osobistej i nie może być aresztowany ani zatrzymany w jakikolwiek sposób.

4. Poczta konsularna może być powierzona kapitanowi statku lub samolotu handlowego udającego się do portu Państwa przyjmującego lub ten port opuszczającego. Kapitan powinien być zaopatrzony w urzędowy dokument określający liczbę paczek składających się na pocztę, lecz nie jest on uważany za kuriera konsularnego. Na podstawie porozumienia z właściwymi organami miejscowymi Państwa przyjmującego urząd konsularny może wysłać jednego ze swych członków w celu bezpośredniego i swobodnego odebrania poczty konsularnej od kapitana statku lub samolotu albo przekazania mu takiej poczty.

Artykuł 19

Państwo przyjmujące będzie traktowało urzędników konsularnych z należytyim szacunkiem i zastosuje wszelkie odpowiednie środki dla zapobiegania jakimkolwiek zamachom na ich osoby, wolność lub godność.

Artykuł 20

1. Urzędnicy konsularni i pracownicy konsularni nie podlegają jurysdykcji władz sądowych i administracyjnych Państwa przyjmującego w odniesieniu do czynności dokonanych w wykonaniu funkcji konsularnych.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się jednak do powództw cywilnych:

- a) wynikłych z zawarcia przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego umowy, w której nie występował on wyraźnie lub w sposób domniemany jako przedstawiciel Państwa wysyłającego;
- b) wytoczonych przez osoby trzecie na skutek szkód powstałych w wyniku wypadku spowodowanego w Państwie przyjmującym przez pojazd, statek lub samolot.

Artykuł 21

1. Urzędnicy konsularni podlegają zatrzymaniu lub tymczasowemu aresztowaniu jedynie w razie popełnienia przestępstwa zagrożonego, zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego, karą pozbawienia wolności na okres nie krótszy niż lat pięć i na podstawie postanowienia właściwej władzy sądowej.

2. Z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ustępie 1, urzędnicy konsularni mogą być więzieni lub podlegać jakiejkolwiek innej formie ograniczenia ich wolności osobistej jedynie w wykonaniu prawomocnego wyroku sądowego.

3 - Le courrier consulaire ne peut être qu'un ressortissant de l'Etat d'envoi, sous réserve qu'il ne soit pas un résident permanent dans l'Etat de résidence. Il doit être porteur d'un document officiel attestant sa qualité et précisant le nombre de colis constituant la valise consulaire. Dans l'exercice de ses fonctions, ce courrier est protégé par l'Etat de résidence. Il jouit de l'inviolabilité de sa personne et ne peut être soumis à aucune forme d'arrestation ou de détention.

4 - La valise consulaire peut être confiée au Commandant d'un navire ou d'un aéronef commercial se rendant à un port ou un aéroport de l'Etat de résidence ou quittant ce port ou cet aéroport; ce commandant doit être porteur d'un document officiel indiquant le nombre de colis constituant la valise, mais il n'est pas considéré comme courrier consulaire. A la suite d'un arrangement avec les autorités locales compétentes de l'Etat de résidence, le poste consulaire peut envoyer un de ses membres prendre directement et librement possession de la valise des mains du Commandant du navire ou de l'aéronef, ou la lui remettre.

Article 19

L'Etat de résidence traitera les fonctionnaires consulaires avec le respect qui leur est dû et prendra toutes mesures appropriées pour empêcher toute atteinte à leur personne, leur liberté et leur dignité.

Article 20

1 - Les fonctionnaires consulaires et les employés consulaires ne sont pas justiciables des autorités judiciaires et administratives de l'Etat de résidence pour les actes accomplis dans l'exercice des fonctions consulaires.

2 - Toutefois, les dispositions du paragraphe du présent article ne s'appliquent pas en cas d'action civile:

a/ résultant de la conclusion d'un contrat passé par un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire qu'il n'a pas conclu expressément ou implicitement en tant que mandataire de l'Etat d'envoi;

b/ intentée par un tiers pour un dommage résultant d'un accident causé dans l'Etat de résidence par un véhicule, un navire ou un aéronef.

Article 21

1 - Les fonctionnaires consulaires ne peuvent être mis en état d'arrestation ou de détention préventive qu'en cas d'infraction grave passible d'une peine privative de liberté d'au moins cinq années d'après la législation de l'Etat de résidence et à la suite d'une décision de l'autorité judiciaire compétente.

2 - A l'exception du cas prévu au paragraphe 1 du présent article, les fonctionnaires consulaires ne peuvent être incarcérés ni soumis à aucune autre forme de limitation de leur liberté personnelle, sauf en exécution d'une décision judiciaire définitive.

3. Jeżeli wszczęto postępowanie karne przeciwko urzędnikowi konsularnemu, jest on obowiązany stawić się przed właściwymi organami. Postępowanie powinno być jednak prowadzone ze względami należnymi mu z uwagi na jego urzędowe stanowisko oraz, z wyjątkiem wypadku przewidzianego w ustępie 1, w sposób, który by możliwie jak najmniej utrudniał wykonywanie funkcji konsularnych. Jeżeli w okolicznościach wymienionych w ustępie 1 niezbędne jest tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie urzędnika konsularnego, postępowanie przeciwko niemu powinno być wszczęte w możliwie najkrótszym czasie.

4. W razie tymczasowego aresztowania lub zatrzymania urzędnika konsularnego lub członka jego rodziny pozostającego z nim we wspólnocie domowej, Państwo przyjmujące zawiadomi o tym niezwłocznie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, któremu on podlega.

Artykuł 22

1. Członkowie urzędu konsularnego mogą być wzywani w charakterze świadków w toku postępowania sądowego lub administracyjnego. Pracownicy konsularni oraz członkowie personelu służby nie powinni odmawiać składania zeznań, z wyjątkiem wypadków wymienionych w ustępie 3. Jeżeli urzędnik konsularny odmawia złożenia zeznań, nie można stosować wobec niego żadnego środka przymusu ani sankcji.

2. Organ żądający zeznań powinien unikać utrudniania urzędnikowi konsularnemu wykonywania jego funkcji. Może on, gdy jest to możliwe, bądź przyjąć te zeznania w jego mieszkaniu lub w urzędzie konsularnym, bądź przyjąć od niego oświadczenie na piśmie.

3. Członkowie urzędu konsularnego nie są obowiązani do składania zeznań co do faktów związanych z wykonywaniem ich funkcji ani do przedstawiania urzędowej korespondencji i dokumentów odnoszących się do ich funkcji. Mają oni również prawo odmowy zeznań w charakterze rzeczoznawców w zakresie prawa Państwa wysyłającego.

Artykuł 23

1. Państwo wysyłające może zrzec się w odniesieniu do członka urzędu konsularnego przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji.

2. Zrzeczenie się powinno być zawsze wyraźne i notyfikowane Państwu przyjmującemu.

3. Wszczęcie przez urzędnika konsularnego lub pracownika konsularnego postępowania w wypadku, w którym mógłby on korzystać z immunitetu jurysdykcyjnego na podstawie artykułu 20, pozbawia go prawa powołania się na immunitet jurysdykcyjny w stosunku do jakiegokolwiek powództwa wzajemnego, bezpośrednio związanego z powództwem głównym.

4. Zrzeczenie się immunitetu jurysdykcyjnego co do postępowania cywilnego lub administracyjnego nie jest uważane za pociągające za sobą zrzeczenie się immunitetu od środków wykonania orzeczenia; w stosunku do takich środków niezbędne jest odrębne zrzeczenie się.

3 - Lorsqu'une procédure pénale est engagée contre un fonctionnaire consulaire, celui-ci est tenu de se présenter devant les autorités compétentes. Toutefois, la procédure doit être conduite avec les égards qui sont dus au fonctionnaire consulaire en raison de sa position officielle et, à l'exception du cas prévu au paragraphe 1 du présent article, de manière à gêner le moins possible l'exercice des fonctions consulaires. Lorsque, dans les circonstances mentionnées au paragraphe 1 du présent article, il est devenu nécessaire de mettre un fonctionnaire consulaire en état de détention préventive, la procédure dirigée contre lui doit être ouverte dans le délai le plus bref.

4 - En cas d'arrestation ou de détention engagées contre le fonctionnaire consulaire ou contre un membre de sa famille vivant à son foyer, l'Etat de résidence en informe immédiatement la mission diplomatique ou le poste consulaire dont il relève.

Article 22

1 - Les membres du poste consulaire peuvent être appelés à répondre comme témoins au cours de procédures judiciaires et administratives. Les employés consulaires et les membres du personnel de service ne doivent pas refuser de répondre comme témoins, si ce n'est dans les cas mentionnés au paragraphe 3 du présent article. Si un fonctionnaire consulaire refuse de témoigner, aucune mesure coercitive ou autre sanction ne peut lui être appliquée.

2 - L'autorité qui requiert le témoignage doit éviter de gêner un fonctionnaire consulaire dans l'accomplissement de ses fonctions. Elle peut recueillir son témoignage à sa résidence ou au poste consulaire, ou accepter une déclaration écrite de sa part, toutes les fois que cela est possible.

3 - Les membres du poste consulaire ne sont pas tenus de déposer sur des faits ayant trait à l'exercice de leurs fonctions et de produire la correspondance et les documents officiels y relatifs. Ils ont également le droit de refuser de témoigner en tant qu'experts sur le droit national de l'Etat d'envoi.

Article 23

1 - L'Etat d'envoi peut renoncer à l'égard d'un membre du poste consulaire aux privilèges et immunités prévus à la présente Convention.

2 - La renonciation doit toujours être expresse et communiquée par écrit à l'Etat de résidence.

3 - Si un fonctionnaire consulaire ou un employé consulaire, dans une matière où il bénéficierait de l'immunité de juridiction en vertu de l'article 20, engage une procédure, il n'est pas recevable à invoquer l'immunité de juridiction à l'égard de toute demande reconventionnelle directement liée à la demande principale.

4 - La renonciation à l'immunité de juridiction pour une action civile ou administrative n'est pas censée impliquer la renonciation à l'immunité quant aux mesures d'exécution du jugement pour lesquelles une renonciation distincte est nécessaire.

Artykuł 24

1. Członkowie urzędu konsularnego i członkowie ich rodzin, pozostający z nimi we wspólnocie domowej, są zwolnieni od wszelkich obowiązków przewidzianych w ustawach i innych przepisach Państwa przyjmującego dotyczących rejestracji cudzoziemców i zezwolenia na pobyt.

2. Postanowienia ustępu 1 nie stosuje się jednak do pracownika konsularnego, który nie jest stałym pracownikiem Państwa wysyłającego lub wykonuje w Państwie przyjmującym jakąkolwiek prywatną działalność zarobkową, ani do członków jego rodziny, pozostających z nim we wspólnocie domowej.

Artykuł 25

Członkowie urzędu konsularnego oraz członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej są zwolnieni w Państwie przyjmującym od wszelkich świadczeń osobistych, od wszelkiej służby publicznej jakiegokolwiek rodzaju oraz od obciążeń wojskowych, takich jak związane z rekwizycją, daninami i zakwaterowaniem.

Artykuł 26

1. Członkowie urzędu konsularnego oraz członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej są zwolnieni od wszelkich opłat i podatków osobistych i rzeczowych — państwowych, regionalnych i komunalnych — z wyjątkiem:

- a) podatków pośrednich tego rodzaju, które zazwyczaj są wliczane w cenę towarów lub usług;
- b) opłat i podatków od prywatnego mienia nieruchomości położonego na terytorium Państwa przyjmującego, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 15;
- c) opłat i podatków od prywatnych dochodów, mających swe źródło w Państwie przyjmującym, innych niż płace, wynagrodzenia lub dodatki otrzymywane od Państwa wysyłającego w związku z wykonywaniem ich funkcji lub obowiązków służbowych;
- d) podatków od spadku i podatków od przeniesienia prawa własności, pobieranych przez Państwo przyjmujące, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 27;
- e) opłat i podatków pobieranych z tytułu zapłaty za świadczenie określonych usług;
- f) opłat rejestracyjnych, sądowych, hipotecznych i skarbowych, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 15.

2. Członkowie urzędu konsularnego zatrudnający osoby, których wynagrodzenia lub uposażenia nie są zwalniane od podatku od dochodów w Państwie przyjmującym, powinni wypełniać obowiązki nakładane na pracodawców przez ustawy i inne przepisy tego Państwa w zakresie pobierania podatku od dochodów.

Artykuł 27

W razie śmierci członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny pozostającego z nim we wspólnocie domowej, Państwo przyjmujące jest obowiązane:

- a) zezwolić na wywóz ruchomego mienia zmarłego, z wyjątkiem mienia nabytego w Państwie przyjmującym, którego wywóz był zabroniony w chwili śmierci danej osoby;

Article 24

1 - Les membres du poste consulaire ainsi que les membres de leur famille vivant à leur foyer, sont exemptés de toutes obligations prévues par les lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'immatriculation des étrangers et de permis de séjour.

2 - Toutefois, les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent ni à l'employé consulaire qui n'est pas un employé permanent de l'Etat d'envoi ou qui exerce une activité de caractère lucratif dans l'Etat de résidence, ni à un membre de sa famille.

Article 25

Les membres du poste consulaire, ainsi que les membres de leur famille vivant à leur foyer, sont exemptés dans l'Etat de résidence de toute prestation personnelle et de tout service d'intérêt public, de quelque nature qu'il soit, et des charges militaires telles que les réquisitions, contributions et logements militaires.

Article 26

1 - Les membres du poste consulaire ainsi que les membres de leur famille vivant à leur foyer sont exemptés de tous impôts et taxes, personnels ou réels, nationaux, régionaux et communaux, à l'exception:

- a/ des impôts indirects d'une nature telle qu'ils sont normalement incorporés dans le prix des marchandises ou des services;
- b/ des impôts et taxes sur les biens immeubles privés situés sur le territoire de l'Etat de résidence sous réserve des dispositions de l'article 15;
- c/ des impôts et taxes sur les revenus privés qui ont leur source dans l'Etat de résidence, autres que les salaires, les rémunérations et les allocations reçus de l'Etat d'envoi à raison de l'exercice de leurs fonctions ou obligations de service;
- d/ des droits de succession et de mutation perçus par l'Etat de résidence, sous réserve des dispositions de l'article 27;
- e/ des impôts et taxes perçus en rémunération de services particuliers rendus;
- f/ des droits d'enregistrement, de greffe, d'hypothèque et de timbre, sous réserve des dispositions de l'article 15.

2 - Les membres du poste consulaire qui emploient des personnes dont les traitements ou salaires ne sont pas exemptés de l'impôt sur le revenu dans l'Etat de résidence, doivent respecter les obligations que les lois et règlements dudit Etat imposent aux employeurs en matière de perception de l'impôt sur le revenu.

Article 27

En cas de décès d'un membre du poste consulaire ou d'un membre de sa famille qui vivait à son foyer, l'Etat de résidence est tenu:

- a/ de permettre l'exportation des biens meubles du défunt, à l'exception de ceux qui ont été acquis dans l'Etat de résidence et qui font l'objet d'une prohibition d'exportation au moment du décès;

b) nie pobierać państwowych, regionalnych ani komunalnych podatków od spadku ani podatków od przeniesienia prawa własności co do mienia ruchomego, które znajdowało się w Państwie przyjmującym jedynie w związku z przebywaniem zmarłego w tym Państwie w charakterze członka urzędu konsularnego lub członka jego rodziny.

Artykuł 28

Członkowie urzędu konsularnego powinni przestrzegać wszelkich obowiązków przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego w zakresie ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, wynikającej z posługiwania się jakimkolwiek pojazdem.

Artykuł 29

Z zastrzeżeniem swych ustaw i innych przepisów dotyczących stref, do których wstęp ze względu na bezpieczeństwo państwa jest zabroniony lub ograniczony, członkowie urzędu konsularnego mają zapewnioną swobodę poruszania się w granicach okręgu konsularnego w celu wykonywania swych funkcji.

Artykuł 30

Członkowie urzędu konsularnego i członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej, którzy są obywatelami Państwa przyjmującego lub mają miejsce stałego pobytu w tym Państwie, nie korzystają z przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej konwencji, z wyjątkiem postanowień ustępu 3 artykułu 22.

Artykuł 31

1. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 członkowie urzędu konsularnego w zakresie pracy wykonywanej przez nich dla Państwa wysyłającego oraz członkowie ich rodzin pozostający z nimi we wspólnocie domowej nie podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym, jakie obowiązują w Państwie przyjmującym.

2. Zwolnienie przewidziane w ustępie 1 stosuje się również do członków personelu prywatnego, którzy są zatrudnieni wyłącznie u członków urzędu konsularnego, pod warunkiem że:

- a) nie są oni obywatelami Państwa przyjmującego ani nie mają w nim stałego miejsca pobytu oraz
- b) podlegają przepisom o ubezpieczeniu społecznym obowiązującym w Państwie wysyłającym lub w Państwie trzecim.

3. Członkowie urzędu konsularnego zatrudniający osoby, do których nie stosuje się zwolnienia przewidzianego w ustępie 2, powinni przestrzegać obowiązków nakładanych na pracodawców przez przepisy Państwa przyjmującego o ubezpieczeniu społecznym.

4. Zwolnienie przewidziane w ustępach 1 i 2 nie wyklucza dobrowolnego uczestnictwa w systemie ubezpieczenia społecznego Państwa przyjmującego, pod warunkiem że takie uczestnictwo jest przez to Państwo dozwolone.

b/ de ne pas prélever de droits nationaux, régionaux ou communaux de succession ni de mutation sur les biens meubles dont la présence dans l'Etat de résidence était due uniquement à la présence, dans cet Etat, du défunt en tant que membre du poste consulaire ou membre de la famille d'un membre du poste consulaire.

Article 28

Les membres du poste consulaire doivent se conformer à toutes les obligations imposées par les lois et règlements de l'Etat de résidence en matière d'assurance de responsabilité civile pour l'utilisation de tout véhicule.

Article 29

Sous réserve des lois et règlements de l'Etat de résidence relatifs aux zones dont l'accès est interdit ou réglementé pour des raisons de sécurité nationale les membres du poste consulaire sont autorisés à circuler librement dans les limites de la circonscription consulaire pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 30

Les membres du poste consulaire et les membres de leur famille vivant à leur foyer, qui sont des ressortissants de l'Etat de résidence ou des résidents permanents dans cet Etat, ne bénéficient pas des privilèges ou immunités prévus dans la présente Convention, à l'exception des dispositions du paragraphe 3 de l'Article 22.

Article 31

1 - Sous réserve du paragraphe 3 du présent article, les membres du poste consulaire pour ce qui est des services qu'ils rendent à l'Etat d'envoi, et les membres de leur famille vivant à leur foyer, sont exemptés des dispositions de la législation en matière de sécurité sociale qui peuvent être en vigueur dans l'Etat de résidence.

2 - L'exemption prévue au paragraphe 1 du présent article s'applique également aux membres du personnel privé qui sont au service exclusif des membres du poste consulaire, à condition:

a/ qu'ils ne soient pas ressortissants de l'Etat de résidence ou n'y aient pas leur résidence permanente, et

b/ qu'ils soient soumis aux dispositions de la législation en matière de sécurité sociale qui sont en vigueur dans l'Etat d'envoi ou dans un Etat tiers,

3 - Les membres du poste consulaire qui ont à leur service des personnes auxquelles l'exemption prévue au paragraphe 2 du présent article ne s'applique pas, doivent observer les obligations que les dispositions de la législation en matière de sécurité sociale de l'Etat de résidence imposent à l'employeur.

4 - L'exemption prévue aux paragraphes 1 et 2 du présent article n'exclut pas la participation volontaire au régime de sécurité sociale de l'Etat de résidence, pour autant qu'elle est admise par cet Etat.

CZĘŚĆ CZWARTA

Funkcje konsularne.

Artykuł 32

Urzednicy konsularni są uprawnieni do:

1) ochrony w Państwie przyjmującym interesów Państwa wysyłającego oraz praw i interesów jego obywateli i popierania rozwoju stosunków handlowych, gospodarczych, turystycznych, socjalnych, naukowych, kulturalnych i technicznych między tymi obydwojma Państwami;

2) udzielania pomocy obywatelom Państwa wysyłającego w załatwianiu spraw przed organami Państwa przyjmującego;

3) podejmowania, z zastrzeżeniem przestrzegania praktyki i przepisów postępowania obowiązujących w Państwie przyjmującym, czynności w celu zapewnienia odpowiedniego zastępstwa obywateli Państwa wysyłającego przed sądami lub innymi organami Państwa przyjmującego i zastosowania środków tymczasowych zmierzających do ochrony praw i interesów tych obywateli, gdy osoby te z powodu nieobecności lub z jakiegokolwiek innej przyczyny nie są w stanie podjąć w odpowiednim czasie obrony swych praw i interesów;

4) zapoznawania się wszelkimi legalnymi sposobami z warunkami i rozwojem życia handlowego, gospodarczego, turystycznego, społecznego, naukowego, kulturalnego i technicznego w Państwie przyjmującym, zdawania z tego sprawy rządowi Państwa wysyłającego oraz udzielania informacji osobom zainteresowanym.

Artykuł 33

Przy wykonywaniu swych funkcji urzednicy konsularni mogą zwracać się do:

- a) właściwych miejscowych organów swego okręgu konsularnego;
- b) właściwych naczelných organów Państwa przyjmującego w zakresie, w jakim to jest dopuszczalne na podstawie ustaw i innych przepisów oraz zwyczajów Państwa przyjmującego lub odpowiednich umów międzynarodowych.

Artykuł 34

W swym okręgu konsularnym urzednicy konsularni mają prawo:

1) prowadzić rejestr obywateli Państwa wysyłającego; w razie przeprowadzania spisu obywateli Państwa wysyłającego mogą oni zwrócić się o pomoc do właściwych organów Państwa przyjmującego, stosownie do ustaw i innych przepisów tego Państwa;

2) zamieszczać w prasie ogłoszenia przeznaczone dla obywateli Państwa wysyłającego i przekazywać im wszelkie dokumenty organów tego Państwa;

3) wydawać, wznawiać lub przedłużać ważność:

- a) paszportów lub innych dokumentów podróży obywatelom Państwa wysyłającego;
- b) wiz i odpowiednich dokumentów osobom, które pragną udać się do Państwa wysyłającego;

CHAPITRE IV

DES FONCTIONS CONSULAIRES

Article 32

Les fonctionnaires consulaires sont habilités:

à:

1 - Protéger dans l'Etat de résidence les intérêts de l'Etat d'envoi ainsi que les droits et intérêts de ses ressortissants et favoriser le développement des relations dans les domaines commercial, économique, touristique, social, scientifique, culturel et technique entre les deux Etats.

2 - Assister les ressortissants de l'Etat d'envoi dans leurs démarches devant les autorités de l'Etat de résidence.

3 - Prendre, sous réserve des pratiques et procédures en vigueur dans l'Etat de résidence, les dispositions afin d'assurer la représentation appropriée des ressortissants de l'Etat d'envoi devant les tribunaux ou les autres autorités de l'Etat de résidence et l'adoption de mesures provisoires en vue de la sauvegarde des droits et intérêts de ces ressortissants lorsque, en raison de leur absence ou pour toute autre cause, ils ne peuvent défendre en temps utile leurs droits et intérêts.

4 - S'informer par tous les moyens licites des conditions et de l'évolution de la vie commerciale, économique, touristique, sociale, scientifique, culturelle et technique de l'Etat de résidence, faire rapport à ce sujet au gouvernement de l'Etat d'envoi et donner des renseignements aux personnes intéressées.

Article 33

Dans l'exercice de leurs fonctions, les fonctionnaires consulaires peuvent s'adresser:

a/ aux autorités locales compétentes de leur circonscription consulaire;

b/ aux autorités centrales compétentes de l'Etat de résidence si et dans la mesure où cela est admis par les lois, règlements et usages de l'Etat de résidence ou par les accords internationaux en la matière.

Article 34

Les fonctionnaires consulaires ont le droit dans leur circonscription consulaire:

1 - de procéder à l'immatriculation des ressortissants de l'Etat d'envoi. En cas de recensement des ressortissants de l'Etat d'envoi ils peuvent, dans le cadre des lois et règlements de l'Etat de résidence, demander le concours des autorités compétentes de cet Etat;

2 - de publier par voie de presse des avis à l'attention des ressortissants de l'Etat d'envoi et de leur transmettre tout document émanant des autorités de cet Etat;

3 - de délivrer, de renouveler ou de proroger;

a/ des passeports ou autres titre de voyage à des ressortissants de l'Etat d'envoi;

b/ des visas et des documents appropriés aux personnes qui désirent se rendre dans l'Etat d'envoi.

4) doręczać obywatelom swego Państwa sądowe i pozasądowe dokumenty oraz wykonywać rekwizycje dotyczące przesłuchań swych obywateli zgodnie z obowiązującymi umowami między tymi obydwo Państwami;

5) tłumaczyć i legalizować wszelkie dokumenty wydawane przez organy lub urzędników Państwa wysyłającego albo Państwa przyjmującego; tłumaczenia te mają taką samą ważność i moc jak te, które są sporządzone przez tłumaczy przysięgłych jednego z obydwo Państw;

6) przyjmować wszelkie oświadczenia, sporządzać wszelkie akty, uwierzytelniać i poświadczać podpisy oraz poświadczać lub tłumaczyć dokumenty dotyczące obywateli Państwa wysyłającego.

Artykuł 35

Urzednicy konsularni są uprawnieni do przyjmowania w formie aktu notarialnego, jeśli nie jest to sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego:

1) aktów i umów, które ich obywatele zamierzają sporządzić i zawrzeć w takiej formie, z wyjątkiem umów lub aktów dotyczących ustanowienia lub przeniesienia praw rzeczowych do nieruchomości położonych w Państwie przyjmującym;

2) aktów i umów, bez względu na obywatelstwo osób będących stronami, jeśli te akty i umowy odnoszą się do mienia znajdującego się na terytorium Państwa wysyłającego albo dotyczą spraw, które będą realizowane w tym Państwie lub mają wywoływać skutki prawne na jego terytorium.

Artykuł 36

Urzednicy konsularni są uprawnieni do:

1) przyjmowania do depozytu, jeśli nie jest to sprzeczne z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, pieniędzy, dokumentów i wszelkich innych przedmiotów od obywateli Państwa wysyłającego lub na ich rachunek; depozyty te mogą być wywiezione z Państwa przyjmującego tylko zgodnie z ustawami i innymi przepisami tego Państwa;

2) sporządzania, uwierzytelniania i przechowywania w depozycie testamentów zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa wysyłającego.

Artykuł 37

Urzednicy konsularni są uprawnieni do:

1) sporządzania, wpisywania i przekazywania akt stanu cywilnego obywateli Państwa wysyłającego;

2) udzielania ślubów lub przyjmowania oświadczeń o wstąpieniu w związek małżeński wówczas, gdy przyszli małżonkowie są obywatelami Państwa wysyłającego. Zawiadamiają oni o tym właściwe organy Państwa przyjmującego, jeżeli jest to wymagane przez ustawy i inne przepisy tego Państwa.

4 - De transmettre des actes judiciaires et extra-judiciaires destinés à leurs propres ressortissants ou exécuter des commissions rogatoires relatives à l'audition de leurs ressortissants, conformément aux accords en vigueur entre les deux Etats.

5 - De traduire et de légaliser tout document émanant des autorités ou fonctionnaires de l'Etat d'envoi ou de l'Etat de résidence. Ces traductions ont la même force et valeur que si elles avaient été faites par des traducteurs assermentés de l'un des deux Etats.

6 - De recevoir toutes déclarations, de dresser tous actes, de légaliser et de certifier des signatures, de viser, de certifier ou de traduire des documents concernant les ressortissants de l'Etat d'envoi.

Article 35

Les fonctionnaires consulaires sont autorisés à recevoir en la forme notariée, pour autant que les lois et règlements de l'Etat de résidence ne s'y opposent pas:

1 - les actes et contrats que leurs ressortissants veulent passer et conclure en cette forme, à l'exception des contrats ou instruments relatifs à l'établissement ou au transfert de droits réels sur les biens immeubles situés dans l'Etat de résidence;

2 - les actes et contrats, quelles que soit la nationalité des parties, lorsqu'ils concernent des biens situés ou des affaires à traiter sur le territoire de l'Etat d'envoi ou lorsqu'ils sont destinés à produire des effets juridiques sur ce territoire.

Article 36

Les fonctionnaires consulaires sont autorisés à:

1 - Recevoir en dépôt, dans la mesure où la législation de l'Etat de résidence ne s'y oppose pas, des sommes d'argent, documents et objets de toute nature qui leur sont remis par les ressortissants de l'Etat d'envoi ou pour leur compte. Ces dépôts ne peuvent être exportés de l'Etat de résidence que conformément aux lois et règlements de cet Etat.

2 - Dresser, certifier et déposer les testaments conformément à la législation de l'Etat d'envoi.

Article 37

Les fonctionnaires consulaires ont le droit:

1 - De dresser, de transcrire et de transmettre les actes d'état civil des ressortissants de l'Etat d'envoi.

2 - De célébrer les mariages ou de recevoir les déclarations y relatives lorsque les deux futurs époux sont ressortissants de l'Etat d'envoi. Ils en informent les autorités compétentes de l'Etat de résidence, si la législation de celui-ci l'exige.

Artykuł 38

1. W razie konieczności ustanowienia opieki nad małoletnim lub niezdolnym do działań prawnych obywatelem Państwa wysyłającego, mającym miejsce stałego pobytu w Państwie przyjmującym, organy tego ostatniego Państwa są zobowiązane do poinformowania o tym właściwego urzędu konsularnego, skoro tylko dowiedzą się o takiej sytuacji. Taki sam tryb postępowania stosuje się do obywatela Państwa wysyłającego wówczas, gdy został on umieszczony w zakładzie z powodu choroby umysłowej.

2. Urzędnik konsularny może wyrazić swoją opinię odnośnie do środków, które powinny być zastosowane w interesie małoletniego lub niezdolnego do działań prawnych.

Artykuł 39

Urzednicy konsularni mają swobodę porozumiewania się z obywatelami Państwa wysyłającego i udawania się do nich. Obywatele Państwa wysyłającego mają taką samą swobodę w odniesieniu do porozumiewania się z urzędnikami konsularnymi i udawania się do nich.

Artykuł 40

1. Urząd konsularny Państwa wysyłającego będzie powiadomiony przez organy Państwa przyjmującego o zastosowaniu wszelkich środków pozbawienia wolności wobec obywatela Państwa wysyłającego oraz o kwalifikacji prawnej zarzucanego mu czynu najpóźniej w ciągu ośmiu dni od daty tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub zastosowania jakiegokolwiek innego środka pozbawienia wolności w stosunku do tego obywatela. Wszelka wiadomość skierowana do urzędu konsularnego przez osobę tymczasowo aresztowaną lub wobec której zastosowano jakikolwiek inny środek pozbawienia wolności osobistej powinna być bezzwłocznie przekazana przez organy Państwa przyjmującego. Organy te powinny poinformować zainteresowanego o jego uprawnieniach wynikających z postanowień niniejszego ustępu.

2. Urzednicy konsularni mogą odwiedzać obywatela Państwa wysyłającego, który jest tymczasowo aresztowany, zatrzymany lub pozbawiony wolności w jakikolwiek inny sposób, a także rozmawiać i korespondować z nim. Prawo widzenia się i porozumiewania się z nim będzie przyznawane urzędnikom konsularnym w terminie od dwóch do piętnastu dni od daty tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub pozbawienia wolności osobistej w jakikolwiek inny sposób. Następnie właściwe organy Państwa przyjmującego przyznają w razie potrzeby urzędnikom konsularnym prawo odwiedzania wyżej wymienionego obywatela w rozsądnych odstępach czasu.

Artykuł 41

1. W razie śmierci obywatela Państwa wysyłającego w Państwie przyjmującym, właściwe organy tego Państwa bezzwłocznie powiadomią o tym urząd konsularny.

2. Na wniosek urzędu konsularnego, powiadomionego o śmierci jednego ze swych obywateli, właściwe organy Państwa przyjmującego przekażą mu zebrane informacje dla sporządzenia inwentarza spadku oraz listy spadkobierców.

Article 38

1 - Lorsque la protection d'un mineur ou d'un incapable, ressortissant de l'Etat d'envoi et résident dans l'Etat de résidence, doit être organisée, les autorités de ce dernier Etat sont tenues, dès qu'elles ont connaissance de cette situation, d'en informer le poste consulaire compétent. La même procédure est appliquée lorsqu'un ressortissant de l'Etat d'envoi est interné pour cause de maladie mentale.

2 - Le fonctionnaire consulaire peut donner son avis sur les mesures à prendre dans l'intérêt du mineur ou de l'incapable.

Article 39

Les fonctionnaires consulaires doivent avoir la liberté de communiquer avec les ressortissants de l'Etat d'envoi et de se rendre auprès d'eux. Les ressortissants de l'Etat d'envoi doivent avoir la même liberté de communiquer avec les fonctionnaires consulaires et de se rendre auprès d'eux.

Article 40

1 - Le poste consulaire de l'Etat d'envoi est informé par les autorités de l'Etat de résidence de toute mesure privative de liberté prise à l'encontre d'un ressortissant de l'Etat d'envoi, ainsi que de la qualification des faits qui l'ont motivée dans un délai maximum de huit jours à compter du jour où ledit ressortissant est arrêté, détenu ou privé de sa liberté sous quelque forme que ce soit. Toute communication adressée au poste consulaire par la personne arrêtée, détenue ou privée de sa liberté sous quelque forme que ce soit, doit être transmise sans retard par les autorités de l'Etat de résidence. Celles-ci doivent informer l'intéressé de ses droits aux termes du présent paragraphe.

2 - Les fonctionnaires consulaires peuvent se rendre auprès d'un ressortissant de l'Etat d'envoi qui est incarcéré en état de détention préventive ou soumis à toute autre forme de détention, s'entretenir et correspondre avec lui. Les droits de se rendre auprès de ce ressortissant et de communiquer avec lui sont accordés aux fonctionnaires consulaires dans un délai de deux à quinze jours à partir du jour où le ressortissant a été arrêté, détenu ou privé de sa liberté sous quelque forme que ce soit. Par la suite, les autorités compétentes de l'Etat de résidence accordent, en cas de besoin, aux fonctionnaires consulaires le droit de se rendre auprès dudit ressortissant à des intervalles raisonnables.

Article 41

1 - Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi vient à décéder sur le territoire de l'Etat de résidence, l'autorité compétente de cet Etat en avise sans délais le poste consulaire.

2 - Lorsque le poste consulaire informé du décès d'un de ses ressortissants en fait la demande, les autorités compétentes de l'Etat de résidence lui fournissent les renseignements qu'elles peuvent recueillir en vue de dresser l'inventaire des biens successoraux et la liste des successibles.

3. Urząd konsularny Państwa wysyłającego może domagać się od właściwego organu Państwa przyjmującego bezwzględnego podjęcia niezbędnych środków dla zabezpieczenia i zarządzania mieniem spadkowym pozostawionym na terytorium Państwa przyjmującego.

4. Urzędnik konsularny może przystąpić do wykonania czynności, o których mowa w ustępie 3, osobiście lub za pośrednictwem przedstawiciela.

5. Jeżeli podjęte muszą być środki zabezpieczenia spadku, a żaden spadkobierca nie jest obecny lub reprezentowany, to organy Państwa przyjmującego zwracają się do urzędnika konsularnego Państwa wysyłającego o ewentualne wzięcie udziału przy czynnościach nakładania i zdejmowania pieczęci oraz przy sporządzaniu inwentarza spadku.

6. Jeżeli po dokonaniu formalności dotyczących spadku na terytorium Państwa przyjmującego majątek spadku lub sumy pochodzące ze sprzedaży ruchomości i nieruchomości przypadają spadkobiercy, uprawnionemu lub zapisobiercy, będącemu obywatelem Państwa wysyłającego, który nie ma miejsca stałego pobytu w Państwie przyjmującym i który nie wyznaczył pełnomocnika, powyższe mienie lub sumy pochodzące z jego sprzedaży przekazane będą urzędowi konsularnemu Państwa wysyłającego, pod warunkiem że:

- zostanie uzasadniony tytuł spadkobiercy, uprawnionego lub zapisobiercy;
- właściwe organy zezwolą, jeżeli to niezbędne, na przekazanie mienia spadkowego lub sum pochodzących z jego sprzedaży;
- wszystkie długi spadkowe zgłoszone w terminie przewidzianym przez ustawodawstwo Państwa przyjmującego zostały zapłacone lub zabezpieczone;
- podatek spadkowy został zapłacony lub zabezpieczony.

7. W razie śmierci obywatela Państwa wysyłającego, przebywającego tymczasowo na terytorium Państwa przyjmującego, rzeczy osobiste i pieniądze pozostawione przez zmarłego, do których nie zostało zgłoszone rozszczenie przez obecnego spadkobiercę, będą tymczasowo przekazane dla zapewnienia ich ochrony, bez żadnych innych formalności, urzędowi konsularnemu Państwa wysyłającego, z zastrzeżeniem praw organów administracyjnych lub sądowych Państwa przyjmującego do ich zajęcia w interesie wymiaru sprawiedliwości. Urząd konsularny jest obowiązany przekazać te rzeczy osobiste i pieniądze pod zarząd i do likwidacji wyznaczonego organu Państwa przyjmującego. Powinien on przestrzegać ustaw i innych przepisów Państwa przyjmującego dotyczących wywozu tych rzeczy i przekazu pieniędzy.

Artykuł 42

W razie gdy statek Państwa wysyłającego znajduje się w porcie Państwa przyjmującego, po dokonaniu odprawy związanej z jego wejściem, kapitan oraz członkowie załogi statku mogą porozumiewać się z kierownikiem urzędu konsularnego, w którego okręgu znajduje się dany port, natomiast kierownik tego urzędu ma całkowitą swobodę w wykonywaniu funkcji określonych w artykule 43, bez mieszania się organów Państwa przyjmującego. Dla wykonywania tych funkcji kierownik urzędu konsularnego ma prawo wejść na pokład statku po dokonaniu odprawy związanej z jego wejściem. W

3 - Le poste consulaire de l'Etat d'envoi peut demander à l'autorité compétente de l'Etat de résidence de prendre sans retard les mesures nécessaires pour la sauvegarde et l'administration des biens successoraux laissés dans le territoire de l'Etat de résidence.

4 - Le fonctionnaire consulaire peut prêter son concours directement ou par l'entremise d'un délégué à la mise à exécution des mesures visées au paragraphe 3.

5 - Si des mesures conservatoires doivent être prises et si aucun héritier n'est présent ni représenté, un fonctionnaire consulaire de l'Etat d'envoi est invité par les autorités de l'Etat de résidence à assister éventuellement aux opérations d'apposition et de levée des scellés, ainsi qu'à l'établissement de l'inventaire.

6 - Si, après l'accomplissement des formalités relatives à la succession sur le territoire de l'Etat de résidence, les meubles ou immeubles échouent à un héritier, ayant cause ou légataire, ressortissant de l'Etat d'envoi qui ne réside pas sur le territoire de l'Etat de résidence et n'a pas désigné de mandataire, lesdits biens ou le produit de leur vente sont remis au poste consulaire de l'Etat d'envoi, à condition:

a/ que soit justifiée la qualité d'héritier, ayant cause ou légataire;

b/ que les organes compétents aient, s'il y a lieu, autorisé la remise des biens successoraux ou du produit de leur vente;

c/ que toutes les dettes héréditaires déclarées dans le délai prescrit par la législation de l'Etat de résidence aient été payées ou garanties;

d/ que les droits de succession aient été payés ou garantis.

7 - Au cas où un ressortissant de l'Etat d'envoi se trouve provisoirement sur le territoire de l'Etat de résidence et vient à décéder sur ledit territoire, les effets personnels et sommes d'argent qu'a laissés le de cujus et qui n'auraient pas été réclamés par un héritier présent sont remis sans autre formalité au poste consulaire de l'Etat d'envoi à titre provisoire et pour en assurer la garde, sous réserve du droit des autorités administratives ou judiciaires de l'Etat de résidence de s'en saisir dans l'intérêt de la justice. Le poste consulaire doit faire remise de ces effets personnels et sommes d'argent à toute autorité de l'Etat de résidence qui serait désignée pour en assurer l'administration et la liquidation. Il devra respecter la législation de l'Etat de résidence en ce qui concerne l'exportation des effets et le transfert des sommes d'argent.

Article 42

Lorsqu'un navire de l'Etat d'envoi se trouve dans un port de l'Etat de résidence, et après que ce navire ait été admis à la libre pratique, le capitaine et les membres de l'équipage du navire sont autorisés à communiquer avec le chef de poste consulaire dans la circonscription duquel le port est situé et celui-ci est habilité à exercer en toute liberté les fonctions visées à l'article 43 sans intrusion de la part des autorités de l'Etat de résidence. Pour l'exercice de ces fonctions, le chef de poste consulaire peut se rendre à bord du navire après que celui-ci ait été admis à la libre pratique. Le capitaine et tout membre de

tym celu kapitan oraz każdy członek załogi mogą udać się do urzędu konsularnego, w którego okręgu znajduje się statek, a jeżeli siedziba urzędu konsularnego znajduje się poza miastem portowym, organy Państwa przyjmującego zaopatrzą ich w przepustkę. W razie gdy organy odmówią wydania przepustki, uzasadniając to brakiem fizycznej możliwości ich powrotu na statek przed jego odpłynięciem, bezzwłocznie poinformują o tym właściwy urząd konsularny. Urzędnik konsularny może zwracać się do organów Państwa przyjmującego o udzielenie mu pomocy we wszelkich sprawach związanych z wykonywaniem funkcji określonych w niniejszym artykule; organy te udzielą tej pomocy zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego.

Artykuł 43

Urzędnicy konsularni są uprawnieni do:

1) przyjmowania wszelkich oświadczeń i sporządzania wszelkich dokumentów przewidzianych przez ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego, dotyczących:

- a) rejestracji statku w Państwie wysyłającym wówczas, gdy statek ten nie był zbudowany ani zarejestrowany w Państwie przyjmującym, a w przeciwnym wypadku — po uzyskaniu zezwolenia wydanego przez to Państwo;
- b) skreślenia z rejestru statku wycieczkowego Państwa wysyłającego;
- c) wystawiania dokumentów uprawniających do żeglugi statków w wycieczkowych Państwa wysyłającego;
- d) wszelkiego przeniesienia prawa własności statku tego Państwa;
- e) wszelkich zapisów hipotecznych lub innych obciążeń statku tego Państwa;

2) przesłuchiwanie kapitana lub jakiegokolwiek członka załogi statku Państwa wysyłającego, sprawdzania, przyjmowania i poświadczania wszelkich dokumentów statku, przyjmowania oświadczeń dotyczących podróży statku oraz innych czynności mających na celu ułatwienie wejścia, postoju i wyjścia statku;

3) towarzyszenia kapitanowi lub członkom załogi i organów Państwa przyjmującego i udzielania im pomocy, w tym również — w razie potrzeby — przed sądami;

4) rozstrzygania wszelkich sporów między kapitanem a członkami załogi, włącznie ze sporami dotyczącymi umów o pracę i warunków pracy; korzystania z uprawnień przyznanych im przez Państwo wysyłające w odniesieniu do zatrudnienia lub zwolnienia kapitana lub jakiegokolwiek członka załogi;

5) wykonywania prawa nadzoru i inspekcji przewidzianego w ustawach i innych przepisach Państwa wysyłającego w stosunku do statków tego Państwa, zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego;

6) podejmowania w razie potrzeby środków w celu zapewnienia repatriacji lub leczenia szpitalnego kapitana albo innych członków załogi statku;

7) sporządzania spisów inwentarza i dokonywania innych niezbędnych czynności dla zabezpieczenia mienia i wszelkiego rodzaju przedmiotów pozostawionych przez obywateli marynarzy i pasażerów, którzy zaginęli lub których zgon nastąpił na pokładzie statku, Państwa wysyłającego.

l'équipage peuvent également à ces mêmes fins se rendre au poste consulaire dans la circonscription duquel se trouve le navire, et sont dotés dans ce but par les autorités de l'Etat de résidence d'un sauf-conduit si le siège du poste consulaire se trouve en dehors de la ville portuaire. Si ces autorités s'y opposent pour le motif que les intéressés n'ont pas la possibilité matérielle de rejoindre le navire avant le départ de celui-ci, elles en informent immédiatement le poste consulaire compétent. Le fonctionnaire consulaire peut demander l'assistance des autorités de l'Etat de résidence dans toute affaire concernant l'exercice des fonctions prévues au présent article; ces autorités prêtent cette assistance dans le cadre des lois et règlements de l'Etat de résidence.

Article 43

Les fonctionnaires consulaires sont autorisés:

1 - à recevoir toute déclaration et établir tout document prescrit par la législation de l'Etat d'envoi et concernant:

a/ l'immatriculation d'un navire dans l'Etat d'envoi lorsque ledit navire n'a été ni construit ni immatriculé dans l'Etat de résidence, et dans le cas contraire après autorisation délivrée par cet Etat;

b/ la radiation de l'immatriculation d'un navire de plaisance de l'Etat d'envoi;

c/ la délivrance des titres de navigation des navires de plaisance de l'Etat d'envoi;

d/ toute mutation dans la propriété d'un navire de cet Etat;

e/ toute inscription d'hypothèques ou autre charge grévant un navire de cet Etat.

2 - Interroger le capitaine ou tout membre de l'équipage d'un navire de l'Etat d'envoi, examiner, recevoir et certifier tout document de bord, recevoir les déclarations relatives au voyage du navire et, d'une façon générale, faciliter son arrivée, son séjour et son départ.

3 - Accompagner le capitaine ou les membres de l'équipage devant les autorités de l'Etat de résidence et leur prêter assistance, y compris, s'il y a lieu, les faire assister en justice.

4. - a - Régler tout différend entre le capitaine et les membres de l'équipage, y compris les différends relatifs aux contrats d'engagement et aux conditions de travail;

b - A exercer les pouvoirs qui leur sont attribués par l'Etat d'envoi en ce qui concerne l'enrôlement ou le licenciement du capitaine ou de tout autre membre de l'équipage.

5 - Exercer, en conformité avec la législation de l'Etat de résidence, le droit de contrôle et d'inspection du navire prévu par les lois et règlements de l'Etat d'envoi.

6 - Procéder, si besoin est, au rapatriement ou à l'hospitalisation du capitaine ou des membres de l'équipage du navire.

7 - Dresser les actes d'inventaire et effectuer toutes autres opérations nécessaires pour la conservation des biens et objets de toute nature, laissés par les ressortissants, gens de mer et passagers, qui décèderaient à bord ou disparaîtraient du navire de l'Etat d'envoi.

Artykuł 44

1. Organy Państwa przyjmującego nie będą interweniować w żadnych sprawach związanych z dowodzeniem statkiem, chyba że ze względów bezpieczeństwa żeglugi i na prośbę lub za zgodą kierownika urzędu konsularnego, a w wypadku gdyby on nie mógł jej udzielić — na prośbę lub za zgodą kapitana.

2. Organy Państwa przyjmującego nie będą ścigać przestępstw popełnionych na pokładzie statku, chyba że chodzi o przestępstwa:

- a) naruszające spokój lub zdrowie publiczne, bezpieczeństwo życia na morzu, przepisy o ochronie morza przed zanieczyszczeniem, celne i inne dotyczące środków kontroli;
- b) popełnione przez lub przeciwko osobom nie będącym członkami załogi lub obywatelami Państwa przyjmującego;
- c) zagrożone według prawa Państwa przyjmującego karą pozbawienia wolności na czas nie krótszy niż pięć lat.

3. W razie gdy dla wykonania uprawnień określonych w ustępie 2 organy Państwa przyjmującego zamierzają aresztować lub przesłuchać osobę znajdującą się na pokładzie albo też zająć mienie lub przeprowadzić na pokładzie statku urzędowe dochodzenie, organy te powiadomią w odpowiednim czasie właściwego urzędnika konsularnego w celu umożliwienia mu obecności przy tych wizytach, dochodzeniach lub aresztowaniach. Zawiadomienie takie powinno określać dokładną godzinę, a w razie niestawienia się urzędnika konsularnego lub jego przedstawiciela, czynności te zostaną podjęte bez jego obecności. Podobne postępowanie stosuje się w razie, gdy kapitan lub inni członkowie załogi wzywani są do składania oświadczeń przed organami sądowymi lub administracji terenowej. Jednakże w razie ujęcia sprawcy zbrodni lub występku na gorącym uczynku, organy Państwa przyjmującego zawiadomią pisemnie urzędnika konsularnego o podjęciu natychmiastowych środków. Urzędnik konsularny może porozumiewać się, zgodnie z ustawami i innymi przepisami Państwa przyjmującego, z tym sprawcą oraz podejmować właściwe kroki w celu jego ochrony oraz ochrony statku.

4. Postanowien niniejszego artykułu nie stosuje się do zwykłej kontroli w sprawach celnych, zdrowia, imigracyjnych i kontroli międzynarodowych świadectw bezpieczeństwa.

Artykuł 45

1. Jeżeli statek Państwa wysyłającego uległ rozbiściu, osiadł na mieliźnie, został wyrzucony na brzeg, doznał awarii lub znajduje się w niebezpieczeństwie na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, właściwe organy tego Państwa powiadomią o tym niezwłocznie właściwego urzędnika konsularnego i zawiadomią go o środkach podjętych dla zabezpieczenia i ochrony statku, członków załogi, ładunku i mienia.

2. W razie nieobecności osoby upoważnionej do działania, urzędnik konsularny ma prawo podjąć w charakterze przedstawiciela armatora lub właściciela takie same środki, jakie mogliby oni przedsięwziąć w odniesieniu do statku, członków załogi, pasażerów i ładunku, gdyby byli obecni.

Article 44

1 - Les autorités de l'Etat de résidence n'interviennent dans aucune affaire intéressant la direction intérieure du navire si ce n'est pour la sécurité de la navigation et à la demande ou avec le consentement du chef de poste consulaire, ou, en cas d'empêchement de ce dernier, à la demande ou avec le consentement du capitaine.

2 - Les autorités de l'Etat de résidence ne procèdent à aucune poursuite concernant les infractions commises à bord à moins que ces infractions ne répondent à l'une des conditions suivantes:

a/ avoir porté atteinte à la tranquillité ou à la santé publique, à la sécurité de la vie humaine en mer, à la pollution, aux douanes et autres mesures de contrôle;

b/ avoir été commises par ou contre des personnes étrangères à l'équipage ou ressortissants de l'Etat de résidence;

c/ être passibles d'une peine privative de liberté d'au-moins cinq années selon la législation de l'Etat de résidence.

3 - Si, aux fins d'exercer les droits visés au paragraphe 2 du présent article, il est dans l'intention des autorités de l'Etat de résidence d'arrêter ou d'interroger une personne se trouvant à bord ou de saisir des biens ou de procéder à une enquête officielle à bord, ces autorités avisent en temps opportun le fonctionnaire consulaire compétent pour que celui-ci puisse assister à ces visites, investigations ou arrestations. L'avis donné à cet effet indique une heure précise et, si le fonctionnaire consulaire ne s'y rend pas ou ne s'y fait pas représenter, il est procédé en son absence. Une procédure analogue est suivie au cas où le capitaine ou les membres de l'équipage seraient requis de faire des déclarations devant les juridictions ou des administrations locales. Toutefois, en cas de crime ou de délit flagrants les autorités de l'Etat de résidence informent le fonctionnaire consulaire par écrit des mesures d'urgence qui ont du être prises. Le fonctionnaire consulaire peut communiquer, conformément aux lois et règlement de l'Etat de résidence, avec la personne concernée et prendre les mesures nécessaires à sa protection et à celle du navire.

4 - Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux investigations normales en ce qui concerne les douanes, la santé, l'admission des étrangers et le contrôle des certificats internationaux de sécurité.

Article 45

1 - Lorsqu'un navire de l'Etat d'envoi a fait naufrage, échoué, et rejeté sur la côte, a subi une avarie, se trouve en détresse dans les eaux territoriales ou intérieures de l'Etat de résidence, les autorités compétentes de cet Etat en informe immédiatement le fonctionnaire consulaire compétent et signaleront les mesures prises en vue de la sauvegarde et de la protection du navire, de l'équipage, de la cargaison et des biens.

2 - En cas d'absence de la personne autorisée, le fonctionnaire consulaire a le droit de prendre en qualité de représentant de l'armateur ou de propriétaire les dispositions que ses derniers auraient pu prendre s'ils avaient été présents en ce qui concerne le sort du navire, de l'équipage, des passagers et de la cargaison.

3. Jeżeli statek ulegnie rozbiciu lub osiądzie na mieliźnie w porcie lub stanowi zagrożenie dla żeglugi na wodach terytorialnych lub wewnętrznych Państwa przyjmującego, właściwe organy mogą również zlecić podjęcie wszelkich niezbędnych środków dla uniknięcia szkód, które statek ten mógłby wyrządzić urządzeniom portowym lub innym statkom.

4. Żadne opłaty celne nie będą pobierane od statku, który uległ rozbiciu lub osiadł na mieliźnie, oraz od towarów lub przedmiotów pochodzących z tego statku, pod warunkiem że nie będą one udostępnione do spożycia w Państwie przyjmującym.

Artykuł 46

Urzędnik konsularny jest upoważniony do podejmowania niezbędnych środków dla ochrony praw swego obywatela, w razie gdy część ładunku należącego do obywatela Państwa wysyłającego — pochodząca ze statku płynącego pod banderą państwa trzeciego, który uległ rozbiciu — zostanie znaleziona na brzegu lub w jego pobliżu albo dostarczona do portu Państwa przyjmującego oraz gdy kapitan statku, armator lub właściciel tego mienia nie są w stanie podjąć środków dla ich zabezpieczenia.

Artykuł 47

1. Urzędnicy konsularni korzystają z prawa nadzoru i inspekcji przewidzianego w ustawach i innych przepisach Państwa wysyłającego w stosunku do samolotów tego Państwa oraz ich załóg zgodnie z ustawodawstwem Państwa przyjmującego. W razie potrzeby Państwo przyjmujące udzieli wszelkiej pomocy i ochrony samolotowi Państwa wysyłającego, członkom jego załogi i pasażerom.

2. Jeżeli samolot Państwa wysyłającego ulegnie wypadkowi na terytorium Państwa przyjmującego, właściwe organy tego Państwa niezwłocznie powiadomią najbliższy miejsca wypadku urząd konsularny.

Artykuł 48

Poza funkcjami wymienionymi w niniejszej konwencji urzędnicy konsularni są uprawnieni do wykonywania wszelkich innych funkcji powierzonych urzędowi konsularnemu przez Państwo wysyłające, których nie zakazują ustawy i inne przepisy Państwa przyjmującego lub którym Państwo to nie sprzeciwia się albo które są przewidziane w umowach międzynarodowych obowiązujących między Państwem wysyłającym a Państwem przyjmującym.

Artykuł 49

1. Urząd konsularny może pobierać na terytorium Państwa przyjmującego za dokonywanie czynności konsularnych opłaty i inne należności przewidziane przez ustawy i inne przepisy Państwa wysyłającego.

2. Kwoty pobierane z tytułu opłat i innych należności przewidzianych w ustępie 1 oraz dotyczące ich pokwitowania są zwolnione w Państwie przyjmującym od wszelkich opłat i podatków.

3 - Si le navire fait naufrage ou échoue dans un port ou constitue un péril pour la navigation dans les eaux territoriales et intérieures de l'Etat de résidence, les autorités compétentes peuvent également faire prendre toutes mesures nécessaires pour éviter les dommages qui pourraient être causés par le navire aux aménagements portuaires ou à d'autres navires.

4 - Aucun droit de douane et taxes ne sont perçus sur le navire naufragé ou échoué et sur les marchandises ou objets provenant de ce navire, sauf s'ils sont mis à la consommation dans l'Etat de résidence.

Article 46

Lorsque sur un navire naufragé battant pavillon tiers, une partie de la cargaison appartenant à un ressortissant de l'Etat d'envoi est trouvée sur le rivage ou à proximité ou est ramenée dans un port de l'Etat de résidence et dans le cas où le capitaine du navire ou le propriétaire, ou l'armateur de ces biens ne sont pas en mesure de prendre des dispositions pour leur sauvegarde, le fonctionnaire consulaire est habilité à prendre les mesures nécessaires pour la protection des droits de son ressortissant.

Article 47

1 - Les fonctionnaires consulaires peuvent exercer les droits de contrôle et d'inspection prévus par les lois, et règlements de l'Etat d'envoi sur les aéronefs de l'Etat d'envoi ainsi que sur leur équipage en accord avec la législation de l'Etat de résidence. En cas de besoin l'Etat de résidence prêtera toute assistance et protection à un aéronef de l'Etat d'envoi, aux membres de son équipage et aux passagers.

2 - Lorsqu'un aéronef de l'Etat d'envoi subit un accident sur le territoire de l'Etat de résidence, les autorités compétentes de cet Etat en informeront sans retard le poste consulaire le plus proche du lieu où l'accident s'est produit.

Article 48

Outre les fonctions énumérées dans la présente Convention, les fonctionnaires consulaires sont autorisés à exercer toutes autres fonctions confiées à un poste consulaire par l'Etat d'envoi que n'interdisent pas les lois et règlements de l'Etat de résidence ou auxquelles l'Etat de résidence ne s'oppose pas ou qui sont mentionnées dans les accords internationaux en vigueur entre l'Etat d'envoi et l'Etat de résidence.

Article 49

1 - Le poste consulaire peut percevoir sur le territoire de l'Etat de résidence les droits et taxes que les lois et règlements de l'Etat d'envoi prévoient pour les actes consulaires.

2 - Les sommes perçues au titre des droits et taxes, prévus au paragraphe 1 du présent article et les reçus y afférents sont exempts de tous impôts et taxes dans l'Etat de résidence.

CZĘŚĆ PIĄTA

Postanowienia końcowe.

Artykuł 50

1. Postanowienia niniejszej konwencji stosuje się odpowiednio w razie wykonywania funkcji konsularnych przez przedstawicielstwo dyplomatyczne.

2. Nazwiska członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, przydzielonych do wydziału konsularnego lub w inny sposób powołanych do wykonywania funkcji konsularnych przedstawicielstwa, są notyfikowane ministerstwu spraw zagranicznych Państwa przyjmującego lub organowi wyznaczonemu przez to ministerstwo.

3. Przy wykonywaniu funkcji konsularnych przedstawicielstwo dyplomatyczne może zwracać się do:

- a) organów miejscowych okręgu konsularnego;
- b) organów naczelnych Państwa przyjmującego, jeżeli jest to dopuszczalne na podstawie ustaw i innych przepisów oraz zwyczajów Państwa przyjmującego lub odpowiednich umów międzynarodowych.

4. Przywileje i immunitety członków przedstawicielstwa dyplomatycznego, wymienionych w ustępie 2, podlegają nadal normom prawa międzynarodowego dotyczącym stosunków dyplomatycznych.

Artykuł 51

1. Konwencja niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestego dnia od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w Warszawie.

2. Konwencja niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może ona być wypowiedziana w drodze notyfikacji przez każdą z Wysokich Umawiających się Stron. W takim wypadku traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Na dowód czego Pełnomocnicy Wysokich Umawiających się Stron podpisali niniejszą konwencję i opatrzyli ją pieczęciami.

Sporządzono w Algierze dnia 4 grudnia 1983 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, arabskim i francuskim, przy czym wszystkie trzy teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej konwencji tekst w języku francuskim będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia
Rządu
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Stanisław Pichla

Z upoważnienia
Rządu
Algierskiej Republiki
Ludowo-Demokratycznej

Youcef Kraïba

CHAPITRE V

DISPOSITIONS FINALES

Article 50

1 - Les dispositions de la présente Convention s'appliquent également dans la mesure où le contexte le permet, à l'exercice de fonctions consulaires par une mission diplomatique.

2 - Les noms des membres de la mission diplomatique attachés à la section consulaire ou autrement chargés de l'exercice des fonctions consulaires de la mission, sont notifiés au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat de résidence ou à l'autorité désignée par ce ministère,

3 - Dans l'exercice des fonctions consulaires, la mission diplomatique peut s'adresser:

a/ aux autorités locales de la circonscription consulaire;

b/ aux autorités centrales de l'Etat de résidence si les lois, règlements et usages de l'Etat de résidence ou les accords internationaux en la matière, le permettent.

4 - Les privilèges et immunités des membres de la mission diplomatique, mentionnés au paragraphe 2 du présent article, demeurent déterminés par les règles du droit international concernant les relations diplomatiques.

Article 51

1 - La présente Convention sera ratifiée et entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date de l'échange des instruments de ratification qui aura lieu à Varsovie.

2 - La présente Convention est conclue pour une durée indéterminée. Elle peut être dénoncée par chacune des Hautes Parties Contractantes par voie de notification. Dans ce cas elle perd ses effets juridiques après l'expiration d'un délai de six mois à partir de la date de la dénonciation.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs des Hautes Parties Contractantes ont signé la Présente Convention et l'ont revêtue des sceaux.

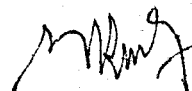
Fait à Alger

le 4 décembre 1983

en deux exemplaires originaux, chacun en langue polonaise, arabe et française, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence dans l'interprétation des dispositions de cette Convention, le texte français prévaudra.

Pour le Gouvernement de la
République Populaire de Pologne

Pour le Gouvernement de la
République Algérienne
Démocratique et Populaire

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 13 grudnia 1984 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *S. Olszowski*